

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

לע"נ יוסף בן אליה וחממה ז"ל לבית גיאת

לע"נ משה בן זילפה ואליאס ז"ל לבית חיימי

ד' בסיון תשע"ט 1276 (שנה כד')

נושא השבוע: חג השבועות

ההפטרה: "ויהי איש" (שופטים ג)

פרשת נשא

"ויקריבו נשיא ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות ...

ויביאו את קרבנם... ויקריבו אותם לפני המשכן" (י, ב-ג)

"ויקריבו אותם לפני המשכן" – אמר רבי נתן: מה ראו הנשיאים להתנדב כאן תחילה ובמלאכת המשכן לא התנדבו תחילה? שבמלאכת המשכן אמרו: ינדבו הציבור ומה שיחסירו אנו משלימים, אך הציבור השלימו הכל שנאמר: "והמלאכה היתה דיים" ולכן כאן התנדבו תחילה (רש"י בשם הספרי).

לומדים אנו מוסר השכל מן הנשיאים שלא לדחות מה שאפשר לעשות תיכף ומיד כי עלולות להיות סיבות שונות שימנעו מאיתנו לעשות את המצווה שנרצה לקיים, ועל זה נאמר: "מצוה הבאה לידך אל תחמיצה", וכל שכן בלימוד תורה שאין לדחות שמה לא ללמד (תורת הפרשה)

"ביום השני הקריב נתנאל בן צוור" (י, יז)

מה הטעם האריכה התורה ומנתה קרבנו של כל נשיא ונשיא?

אלא רצתה התורה ללמדנו שגם אם רבים עושים את אותה מצוה, הקב"ה שמח עם כל אחד ואחד כאילו הוא יחידי בעולם שקיימה, וכשם ששמח הקב"ה עם קרבנו של נחשון שמח עם קרבנו של נתנאל בן צוור אע"פ שהקריב את אותו קורבן בדיוק, וכן שמח עם קרבנם של שאר הנשיאים, כי אין מידתו של הקב"ה כמידת בשר ודם ואין אהבתו מוגבלת או מתמעטת כבשר ודם.

כל זמן שהנר דולק אפשר לתקן

מעשה שהיה

סמואל בן ה-12 החל לצעוד הביתה בין סמטאות עיר הנמל האמריקנית, הוא ידע שהוא חוזר לבית שיש בו אימא שבר כלי, חלונות סדוקים, רהיטים רעועים, הווה עשוי מיגון ודמעות ועתיד לא ידוע. אביו נפטר לפני כחודשיים לאחר מחלה קצרה מבלי להותיר מקור פרנסה ראוי לשמו. סמואל היה בנם היחיד של גדעון ובתיה רוחילנד, יהודים שומרי מסורת שהצליחו אכישוה לשמר את עצמם בתוך השיממון האמריקני.

בשבת דלקו נרות, סיר החמין בעבע על הפלטה וקומץ יהודים הצטופפו במרחב הדחוק של בית הכנסת היחיד של עיר הנמל ששכן בשוליו של מחסן עצים ענק. אבא הבטיח לו תגיגת בר מצוה יפה, תפילין מהודרות וחליפה חדשה וכעת מה נותר מכל ההבטחות הללו...

הוא פתח את הדלת ואמר "שלום אמא", "שלום סמואל" השיבה אמו והצביעה על מעטפה שהתקבלה, "תקרא, זה מכתב בשבילך", הוא שלף את המכתב והחל לקרוא: "בתיה וסמואל היקרים, זכרו של גדעון אחי ז"ל אינו מש מזיכרוני, אני פונה אליכם בקריאה של חיבה, בואו לניו יורק. יש לי את כל האפשרויות לארח אתכם, לסדר לך בתיה עבודה טובה, ולך סמואל המתוק צפון עתיד נפלא, ארשום אותך לבית הספר הכי טוב שייכין אותך לאקדמיה. תרצה, תהיה רופא, עו"ד, אדריכל, הכל פתוח לפניך, ושתהיו רגועים, דוד רובי משלם הכל..., רובי". "מה את אומרת אמא? דוד רובי מוכן לתת לנו הכל..."

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק תל אביב * שעות קיץ * סוף זמן ק"ש לשבוע הבעלי"ט 8:23

כניסת שבת: 7:26	יציאת שבת: 8:17	יציאת ש"ס ר"ת: 9:13
כניסת חג: 8:17	יציאת החג: 8:18	יציאת ח"ח ר"ת: 9:13

שלא לקרוא קריאת שמע זו בלילה זה שלא ישנים בו (ש"ע המקור עניי יחזק לגר"י לראשי מועדים עמ' עב).
יב. יזהר שלא יתנמנם בתפילת שחרית שאז יצא שכרו בהפסדו, ויש להיזהר שלא להתפלל קודם נץ החמה [שיתחיל שמונה עשרה עם נץ החמה (זריחה) = 5:38] אא"כ בשעת הדחק כשהציבור עייפים ביותר ואינם יכולים להתמתן לנץ שאז יכולים להתחיל "ברוך שאמר" משעלה עמוד השחר (4:07) (קוטר ילקו"י סי' תכס"ד ס"ג). לכתחילה אין להתעטף בטלית אלא כשעה זמנית קודם נץ החמה (4:23) ומ"מ לא לפני 4:15 [זמן טלית] (שאלות יוסף ח"א עמ' רכה). מעלות השחר יפסיק לאכול ולשתות.

ג. * **אם הלך לישון בערב וקם לתיקון ליל שבועות לפני חצות לילה:**
- ייטול ידיו בברכה בקומו, מ"מ אם רצה לברך "על נטילת ידים" יש לו על מה לסמוך (הליכות עולם ח"א עמ' לג) ובעמוד השחר ייטול ידיו ללא ברכה (ש"ע סי' ד ס"ד, הלכה כדורה לגר"ד יוסף גס ס"ק מז).
- יברך ברכת התורה בקומו (ש"ע סי' מז ס"ב, הלכה כדורה ס"ק כד).

- ברכות השחר (ללא ברכת התורה) המנהג לברך בעמוד השחר (ענין ש"ת יח"ד ח"ג סי' לג, הליכות עולם גס עמ' לה, הלכה כדורה סי' מז ס"ב) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח סי' מז ס"ק מט, אור לציון ח"ב עמ' מא-מב, הלכה כדורה סי' מז ס"ב).

* **אם הלך לישון בערב וקם לתיקון ליל שבועות אחרי חצות לילה:**
- יטול ידיו בברכה בקומו (ש"ע סי' ד ס"ד, הלכה כדורה גס ס"ק מז) ובעמוד השחר יטול ידיו שוב ללא ברכה (הכמ"א גס, הלכה כדורה גס).
- יברך ברכות התורה בקומו (ש"ע סי' מז ס"ג).

- ברכות השחר [ללא ברכות התורה] המנהג לברך בעמוד השחר (ענין ש"ת יח"ד ח"ג סי' לג, הליכות עולם גס עמ' לה, הלכה כדורה סי' מז ס"ב) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח סי' מז ס"ק מט, אור לציון ח"ב, הלכה כדורה סי' מז ס"ב ש"ת יח"ד ח"ד סי' ד).

* **אם נשארים ערים כל הלילה:**
- יטול ידיו ללא ברכה בעלות השחר (ש"ע והכמ"א סי' ד ס"ג).

- יברך ברכת התורה משיגיע עמוד השחר [ולא לפני כן] (כה"ח סי' מז ס"ק כו, אור לציון ח"ג פ"ד ס"ט).
- המנהג לברך ברכות השחר בעמוד השחר (ש"ת יח"ד ח"ג סי' לג, הלכה כדורה סי' מז ס"ב) מ"מ רשאי ויכול לברך כבר מחצות לילה (כה"ח סי' מז ס"ק מט, הלכה כדורה סי' מז ס"ב).

יד. אין לעמוד בשעת קריאת עשרת הדיברות, פן יאמרו שדוקא תורה זו מן השמים ולא השאר ח"ו. ואם נמצא בב"כ כזה שהקהל עומדים על רגליהם בשעת קריאת עשרת הדיברות יקדים לעמוד מתחילת הקריאה של העולה שבו מוזכרים עשרת הדברות (הטעם: שיעמוד שלא יראה כמזלזל שכולם עומדים והוא יושב) (חזו"ע יו"ט עמ' שיר).

טו. * בליל שבועות כשיושבים ומושיבים בציאות ולומדים כל הלילה ומגשים מידי פעם תה, קפה וכו', יש לברך על כל סוג ברכה ("שהכל", "מזונות", "העץ" וכו') פעם אחת, וברכה זו פוטרת את כל השתיות והאכילות של כל הלילה אע"פ ששוחים יותר משעה וחצי בין כיבוד לכיבוד.

* ולענין ברכה אחרונה אם אכל שיעור והתחייב בברכה אחרונה, אם שוהה יותר מ-72 דקות עד לכיבוד הבא יברך ברכה אחרונה, ואע"פ שמבדך ברכה אחרונה אם דעתו להמשיך לאכול אינו מבדך ברכה ראשונה שוב (ילקו"י גס, ש"ת יח"ד ח"ו סי' יא). ולענין ברכה אחרונה אם אכל שוב שיעור צריך לברך שוב ברכה אחרונה.

* אם נכנס לשירותים או יצא מחוץ לפתח ביה"כ במהלך הלילה וכשחוזר רוצה להמשיך לאכול:

☑ אם היה באמצע אכילת פירות או שתיה וכי"ב – צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה (הליכות עולם ח"ב עמ' מד, חזו"ע יו"ט עמ' שיר, אהנס הנש"ל יחזק יוסף כתב בענין יחזק ח"ב עמ' תקג-תקד כתב שהנש"ל עובדיה יוסף חזר בו שלא לברך שוב, אך צילקוט יוסף החדש תשע"ט הל' שנועות וספיקת העמוד סי' תלד ס"ל עמ' תרכג הביא מחלוקת בזה ולא פסק בזה וכתב עוד שהרוב לאחזקת מנהגם ואלא לחזק אפיקות ואף יברך, ולאו ככתבו מה שכתב הנש"ל עובדיה יוסף).

☑ אם היה באמצע אכילת מזונות [עוגה וכי"ב] או פירות משבעת המינים [אף בפחות מחצית] אינו צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה (גס עמ' מב). [וכשיצא החוצה וחוזר המבדך יש לו על מה לסמוך (גס)]

☑ אם אכל פחות משיעור כזית ויצא לחוץ וחזר והשלים אכילתו לכזית, הכל מצטרף לחיוב ברכה אחרונה אם מתחילת ועד סוף אכילתו עברו לא יותר מ-7.5 דקות (גס עמ' מא).

ס. אם כשנשאר ער כל הלילה בתיקון ליל שבועות נרדם בישיבה כחצי שעה וכדו' הרי:

* לענין ברכת התורה- נחשבת כשנת עראי ואינו צריך לשוב ולברך [ברכת התורה] (ש"ע סי' מז סי' משנ"ב סי' כג) * לענין נטילת ידיים- נחשבת כשנת ארעי, אך מחייבת נטילת ידיים ללא ברכה [ילקו"י (ח) אור"ח סי' א-ז עמ' שכה-שכו והא"ס מרדכי שמשכי ח"ב עמ' לה-לז, אור לציון ח"ב פ"א ס"ז] * לענין אכילה ושתייה- אינו נחשב להפסק ואינו צריך לשוב ולברך (הלכה כדורה סי' קעח ס"כא, בנכת' להגר"מ לוי ח"ג פ"א ס"כו).

חציו של תורה ביום חג השבועות בבי"ח החיד"א רח' יצחק הנשיא 22 אזור ג' אשדוד החל מ-13:30 בצהריים מנחה, הרב ברוך כהן הרב אליהו כהן, הרב שבתאי בר-לב, הרב פנחס בן ארש, הרב יוחאי יפרח הרב יהודה סבח, הרב שמואל אלעזר. 19:15 מנחה ואח"כ הרב פנחס קריספיין עד ערבית.

שעור לגברים באשדוד בכל יום שלישי ב-20:45 בספר זרע שמשון בבי"כ החיד"א - יצחק הנשיא 22

קשה לי כאן בבית הזה, כל פינה מזכירה לי את אבא, אני חייב שינוי..."/, אמו אמרה "אכן ההצעה של יהוד מפתה, אך אתה כנראה לא מכיר אותו, בשבילך הוא דוד חביב שקונה לך מדי פעם מתנות, אך אני חוששת לך מאד, סמואל"/, "ממה יש לחשוש... הרי פיטרו אותך מהעבודה, בואי נקום ונעשה שינוי, דוד רובי רוצה לעזור לנו". "סמואל, העסקים של דוד רובי אינם כשרים, הוא מסתובב עם הטיפוסים הכי שלילים בניו יורק, אתה ילד בן 12 וההשפעה שלו עלולה לחלחל השם ישמור, אני מעדיפה שנחיה עם פת במלח ומים במשורה... ולא נתקרב לעולמו..."/, ואז נצנץ במוחו רעיון מבריק... יומיים אחר כך, נכנס סמואל למשרדו ההדור של דודו העשיר. הם לחצו ידיים בחמימות וסמואל אמר: דוד רובי, אני לא רוצה בית ספר... לא רוצה להיות עורך דין"/, "מה כן אתה רוצה ילד אוהב שלי?" התפלל הדוד "אני רוצה ללמוד בישיבה, יש כאן בניו יורק כמה וכמה ישיבות של תלמידי חכמים גדולים.. אתה יודע שאבא שלי, היה איש דתי..."/, "נכון, דתי זה בסדר, אבל אתה הולך להיות חרדי, אין לזה עתיד.. איך תרכוש מקצוע? איך תרוויח כסף? תבין סמואל אנחנו באמריקה, המשקל של האדם נמדד לפי חשבון הבנק שלו, הצתיד שלך חשוב לי מאד, אני רוצה לשלב אותך בעסקים שלי"/, התחנח הדוד, "אני מודה לך דוד על הרצון הטוב שלך מכל הלב, אך אני מעדיף ישיבה, ואם זה לא מוצא בעיניך זו זכותך המלאה, אני חוזר הביתה לאמא, אחפש כבר את דרכי בעולם, שמעתי שהקב"ה ממלא את תפקיד האבא אצל היתומים, להתראות" אמר סמואל, "עצור! סמואל, אני לא חוזר בי, אם טוב לך ישיבה, תהיה בריא, לך לישיבה הארנק שלי פתוח, תרגיש חופשי לבקש, לך תקנה לך בגדים, נעלים, מה שצריך.. אין לי ספק שתקבל שכל בשלב מסוים... ואני פתוח כמובן לשינויים". סמואל בן 12.5 עם רצון עז להיות בן ישיבה אך ללא רקע רוחני מספיק בוהה מול מילות הגמרא כשאמו ממרחק מחזקת אותו במכתבה "תהיה חזק בן אוהב תשקוד על התורה, לך חפש את קרבתו של ראש הישיבה, תשמור מרחק מהדוד..."/. הדוד עוקב אחרי סמואל, הוא מבחין בתסכול ובאיבוד הטעם בלימוד וקצת לאחר הבר מצווה הוא רושם אותו לקולג' כשאמו מנסה למחות. סמואל עושה חיל, ציוניו מבריקים "אתה תנהל את עסקיך", הוא אומר לו. תואר ראשון במנהל עסקים ותואר שני בכלכלה וכספים, הדוד מדושן עונג, ואמו מודאגת מהקרבה שביניהם. הדוד שלא נישא מעולם רק סוגד לכסף ופוחת עסקים מפוקפקים עם טיפוסים מסוכנים... היא בוכה מול נרות השבת ומבקשת ישועה ומן השמים ריחמו, סמואל בן ה-23 קלט שהקרבה שבינו לדוד שואבת אותו למקום שיסכן את חייו והוא מחליט ועושה מעשה... הוא נפרד בחיובק אוהב מהדוד ומודיע לאימו: "אני הולך להגשים חלום, לגור בארץ ישראל", אמו מנגבת דמעות של שמחה והדוד מחמיץ פנים: "כל מה שהשקעתי בך יורד לטמיון, אבל סע תצלית, לא אעמוד בדרכך", ונפרד ממנו לא לפני שהוא מצייד אותו בכסף. סמואל נחת בארץ ישראל, צימאון גדול לתורה עוטף את כולו והוא מצליח להיכנס לאחת הישיבות הגדולות וגומע תורת חיים כשהוא הולך וממריא לעולם הרוח. אחת לשבוע הוא מנהל שיחה עם הדוד ומנסה להשחיל כמה מילים של אמונה אך הדוד מהסה אותו "אתה תחזיר אותי בתשובה..."/, "תתחתן דוד, תקים משפחה שיהיה לך עתיד" והדוד היה משיב לו: "טיפוסים כמוני לא מתחתנים מי כמוך מבין למה..."/, כשסמואל התארס הדוד שלח לו סכום נכבד של כסף "אני אוהב אותך, אבל לפחות את ילדך תציל, שלח אותם לאקדמיה שילמדו מקצועות רציניים ואני מוכן לממן..."/, סמואל מחייך חיוך עצוב, הדוד לא משתנה. לסמואל נולדו 9 ילדים, הוא מגדלם ומחנכם חרדים ויראים כשהדוד תומך בהם כלכלית לאורך כל הדרך. היום תשעה וארבעים יום לעומר, דוד רובי יחוגג 85, סמוך לחג השבועות. "מזל טוב דוד רובי עד 120 שנה" מאחל סמואל, דוד רובי שותק וסמואל ממתיך למנוולוג המפורסם שלו בענייני עסקים... אך לא הפעם!! "סמואל שלום, אני מרגיש שקיצי קרב, אני יודע שכמו כולם זה יגיע ואינני יודע אם אני מוכן לצאת לדרך הארוכה לאי שם, לעולם הבא, לבית הדין לצדק האלוני, אתה שומע סמואל אני סמרטוט בן 85, סחוט ובלוי. בשנה האחרונה עלו בי כמה הרהורים שמחייבים חשבון נפש... הרבה בזכות הדיבורים שלך... אני מלווה אותך יותר מ-50 שנה וכמה שנים חשבתי שאני עושה לך טובה, אבל עכשיו שאני באחרית ימי אני צריך להגיד לך תודה, אני מודה לך שזיכתי אותי לעזור לך, לסייע לילדיך כדי שילכו בדרך התורה, תשמור אותם שיישארו שם, בישיבות, בכוללים, עם ספרי הגמרא, אלה פרחים קדושים שבורא עולם מתבשם בהם... תשמור עליהם שילמדו וירביצו תורה, ואני הדוד הזקן שלך טעיתי! בזכותי את חיי לריק, רדפתי אחרי עסקים וממון שחלקו לא כשר, לא נשאתי מעולם, אין לי בן שיגיד

עלי קדיש, אני מרגיש שיש אלוקים ואני רועד מפחד עם מה אבוא לשם? עם מגרשי מכונות, עם חנויות בגדים? עם מזוודה של דולרים?"/. סמואל התיישב המום ונסער, "סמואל, אתה יותר מבן בשבילי, מעולם לא זנחתי אותך, תמיד הייתי און קשבת ופתחתי בשבילך יד ולב, גם כשרצית ללכת ללמוד בישיבה ואני לחצתי אוניברסיטה לבסוף נכנעתי לך, אני זקוק לסנגור"/, נשנק קולו. "אם היו לי כוחות והמחלות לא היו מתישות אותי לגמרי, את שארית חיי הייתי חי אחרת לגמרי, כמו יהודי, כמור, האמן ל...". סמואל חש דמעות זולגות על לחייו "דוד רובי, אני מאד אוהב אותך, אני הבן שלך, אין לך מושג כמה ערך יש לווידי ששעשית עכשיו, אתה מדמים אותי בגדלות שלך, ודע... שהמון המון תורה יש לך במזוודה בזכות התמיכה בנו לאורך כל השנים, הבנים שלי תמיד מזכירים אותך לטובה"/, השיחה הסתיימה. שעתיים לפני כניסת החג התבשר סמואל כי דוד רובי נפטר, זעקת שבר נפלטת מפיו והוא בכה שעה ארוכה כשזיכרונות חיים עם הדוד מציפים אותו, ובאוזניו מהדהדות מילותיו האחרונות: "אם המחלות לא היו מתישות אותי, את שארית הזמן שנותר לי הייתי חיי כיהודי, כמוך"/, יודע שזוכה להפטר לאחר שעשה תשובה . (האלבום 79- קובי לוי)

פנית ההלכה

א. השנה מוסיפים בתפילת ליל חג שבועות בברכת "אתה בחרתנו" את הקטע "ותודיענו" (המבדיל בין קדושת שבת לליל) ואם שכח אינו חוזר (ש"ע סי' תל"א ס"ב) ב. סדר הקידוש בליל שבועות יקנה"ז [יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן] דהיינו: מברך "בורא פרי הגפן" וברכת הקידוש, "בורא מאורי האש" [יכול להשתמש בנרות שהודלקו לליל (כדור שלם פ"א סי' טו)]. ברכת "המבדיל בין קודש לקודש" וברכת "שהחיינו" (ש"ע סי' תע"ג ס"א, משנ"צ ס"ק ג.) [ויזהר שלא יכבה בטעות את נר ההבדלה]. ג. נכון להרבות קצת בסעודת הלילה בשביל סעודת מלוה מלכה (כ"ס הגר"ח פלא"ג). ד. אסור לחמם מים בל"ט לרחוץ כל גופו (אבל חלק מגופו מותר) (ש"ע סי' תק"ט ס"ב). אבל במים קרים (מועדים כהלכה סי' כ"ה ס"ד) או במים שהתחממו מערב יל"ט (ש"ע סי' כ"ב) או במים שהתחממו מהשמש בדוד שמש בל"ט (חז"ע יו"ט עמ' מא-מב, מעין טהרה עמ' קפ"ט) מותר לרחוץ בהם כל גופו בל"ט (ש"ע סי' כ"ה). ה. נכון לקרוא את ספר התהילים ביום חג השבועות עבו נפטר דוד המלך ע"ה (כ"ה ס"ק לז) ונוהגים לקרוא את מגילת רות (ללא ברכות!) (ולקרי"ה עמ' תמג). ו. יש חיוב ללמוד תורה גם ביום (ולקרי"ה עמ' תמט). וישתדל לחדש איזה חידוש בתורה שהוא סימן טוב להתחיל לחדש ביום מתן תורה – לכל השנה, ואם לא יודע לחדש ישתדל לשמוע או ללמוד חידוש שלא ידע קודם (כ"ה ס"ק לה). ז. נוהגים לאכול מאכלי חלב בחג השבועות (ש"ע סי' כ"ה ס"ג) ולכן יקפידו שאם אוכלים קודם בשר ימתינו 6 שעות ואח"כ יאכלו חלב (ש"ע יו"ד פט ס"א). ומנהגנו לאכול תחילה מאכלי חלב [ויש נוהגים לאכול חלב עם דבש (חז"ע יו"ט עמ' ט"ח)] ואחרי שטיפת ידים וקינור והדחה הפה אוכלים מאכלי בשר (ולקרי"ה עמ' תמג). ומצוה לאכול בשר בהמה (ואם אי אפשר אז עוף) ולשתות יין לשמחת החג. ח. **תיקון ליל שבועות:** פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה עד עלות השחר, [והטעם הוא לפי שבשעת קבלת התורה היו ישראל ישנים והוצרך הקב"ה להערים ע"י קולות וברקים ולכן מתקנים זאת ע"י הלימוד בלילה הזה] (כ"ה ס"ק סי' ו) ומנהג זה לאנשים ולא לנשים (כ"ה ס"א וישלח ס"ו). [וידוע מעלתו של לילה זה שכל מי שלא ישן בלילה זה כלל אפילו רגע אחד ויהיה עוסק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים שנתו ולא יאירע לו שום נזק בשנה זו (כ"ה ס"ק תל"א ס"ק ו). ומוסיף הזוהר הקדוש שהקב"ה רושם אותו בספר הזכרונות ומברך אותו ב-70 ברכות (ס"ב). יזהר מאוד שלא ללבוש לבדבש בלילה או דברי חילון בטלית זה, וכל שכן שאין לדבר דברי ליצנות ולשון הרע, וכל רגע בלילה זה יקר מאוד ואם לומד כראוי זוכה לדברים הרבה (כ"ה ס"ק תל"א ס"ק יא). ט. נכון ללמוד עם הציבור "תיקון ליל שבועות" שבמחזורים שנתקן ע"פ הזוהר והמקובלים, מ"מ מי שחשקה נפשו לעסוק בגמרא ופוסקים אין למחות בידו כי יש לו על מה לסמוך (חז"ע עמ' ע"ו וע"פ הקבלה אין ללמוד משניות בלילה זה (ס"ס עמ' ט"א). י. אם יש תלמיד חכם, מה טוב ומה נעים שיבאר לקהל את דברי הגמרא והמדרש שבתוך תיקון ליל שבועות בתוספת פירושים ונופך, וכן יבאר מקצת מתרג"ל מצוות ובמיוחד מצוות הנוהגות למעשה וע"י כך לא יבואו הציבור ליד תרדמה, (חז"ע מועדים סי' י"ג ס"א). יא. הערים כל הלילה, יברכו קריאת שמע [שעל המיטה] קודם חצות לילה (12:40) (ת"מ ס"ב). וטוב עם כל הפסוקים ("יעלו", "יושב בסתר" "אנא בכח") (עיין ב"ח פיקולי ס"ד) אבל לא יברכו ברכת "המפיל" [אפילו בלא שם ומלכות] (עיין נכ"ח ה' ח"ד פ"א 201, ס"ת רב פעלים סוד יקרים סי' י"ד). והתימנים נהגו